

KODILA KROONUMÕIS KUULUS TSAARIPEREKONNALE NENDE JAHIMÕISANA.

1870 aastatest peale läks Kodila mõis von Fersenite perekonna kätte. Suure rahapuuduse tõttu laskis ta kõik Oela ja Raka külade talud 1885 aastast müügile.

Järgmine mõisnik oli Mihkel Zimmermann, tema nimetas seda kohta „Kodila maakohaks“, nii kanti ka katastrisse. Mihkel Zimmermanni poeg Gustav Zimmermann pidas seda Kodila maakohta kuni 1940 a. riigipöördeni.

1940 a. natsionaliseeriti Kodila mõis riigimõisaks. Esimeseks direktoriks sai Zimmermanni aegne põllutöökooli haridusega töödejuhataja ja eestöoline Johannes Saia. Gustav Zimmermann aga küüditati 1941 Siberisse.

Kui sõda algas, läks direktor Saia kohe hävituspataljoni ja sealt edasi Punaarmeesse.

Kodila mõis jäi edasi riigimõisaks. Saksa okupatsiooniaegseks mõisavalitsejaks tuli Voldemar Vihm.

1946. aastal määrati uueks direktoriks Viktor Seibe.

Kolhoos „Vendlus“ (Kelbas/Ohulepas) esimees Johannes Metsallik ja „1.Mai“ (1950 – 1955) direktor Rudolf Vilokas ühinesid Kodila sohvoosiga.

Tõrma, Lipstu, Kuusiku Nõmme ja Sikeldi Nõmme külad ühinesid 1948. aastal kolhoosiks „Koit“ esimees oli Kõrgema Johannes.

1949. aastal ühinesid Iira- Kõrgu talupojad kolhoosiks „Punane Täht“ esimees Rudolf Sillat.

Palamulla talupojad moodustasid kolhoosi „Uus Kodu“ 1949. aastal.

1951. aastal liitusid kõik kolm kolhoosi omavahel ühise nime alla „Punane Täht“. Samal ajal liitusid Kelba ja Ohulepa. Ühiseks nimeks sai „1. Mai“

1955. aastal otsustati kolhoosi „Punane Täht“ maad ja varad üle anda Kodila sovhoosile.

Endist Kodila mõisa nimetatakse nüüd keskuse osakonnaks.